Lieta Nr. C12199115

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2015.gada 27.novembrī

Daugavpils tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Šteine
ar sekretāri I.Ragini, tulci Z.Bidzāni, A.Kotovu
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 11.jūnijā /pers. B/ cēla prasību pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu, norādot, ka laulībā ar atbildētāju piedzima pušu kopīgā meita /pers. D/. Laulība ar prasītāju ir šķirta. Prasītājas uzvārds pēc laulības noslēgšanas ir /uzvārds/. Bērns dzīvo kopā ar prasītāju un atrodas prasītājas apgādībā. Ar Daugavpils pilsētas tiesas 2007.gada 10.maija spriedumu lietā Nr.C12135807 no atbildētāja tika piedzīti uzturlīdzekļi meitas /pers. D/ uzturēšanai 60 Ls (85,37 EUR) līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām. Ar tiesas spriedumu noteiktās naudas summas meitas uzturēšanai nepietiek. Bērnam ir veselības problēmas, kas prasa papildus izdevumus zāļu iegādei un uzturam. Bērns mācās [..]vidusskolā devītajā klasē, regulāri apmeklē privātskolotājus, kopā ar klasi bieži apmeklē ekskursijas. Vienas ekskursijas apmeklējums var pārsniegt 100 EUR.

Ik mēnesi meitas uzturēšanai ir izdevumi par pārtiku, apģērbu, medikamentiem, medicīniskām manipulācijām, privātskolotāju apmaksai, transportam, ekskursijām, kā arī ir meitas daļa par dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, kas kopā pārsniedz 400 EUR. Puses ir vienojušās, ka ik mēnesi veiks pārskaitījumus un veidos naudas uzkrājumu bērna apmācībai augstskolā (nākotnes uzkrājumi). Prasītāja pilda šo vienošanos, bet atbildētājs nepilda.

Atbildētājs nesniedz nekādu materiālo palīdzību meitas uzturam. Atbildētājs nevēlas paaugstināt uzturlīdzekļu apmēru labprātīgi. Prasītājai ir zināms, ka atbildētājs pelna vairāk par valstī noteikto minimālo darba algu un spēj meitas uzturam maksāt 200 EUR mēnesī. Ņemot vērā minēto un, lai maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses, prasītāja vēlas palielināt piedzīto uzturlīdzekļu apmēru līdz 200 EUR.

Pamatojoties uz Civillikuma 177. un 179.pantu, Civilprocesa likuma 28.panta otro daļu, 33.panta trešās daļas 1.punktu, 41.panta pirmo daļu, 43.panta pirmās daļas 3.punktu, 112.pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru", prasītāja lūdza piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus meitas /pers. D/ uzturam 200 EUR ik mēnesi no prasības iesniegšanas dienas līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām; piedzīt no atbildētāja tiesāšanās izdevumus, spriedumu daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildīt nekavējoties.

2015.gada 14.jūlijā atbildētāja pārstāve zvērināta advokāte Rita Jureviča iesniedza paskaidrojumu (lietas 27.lapa), norādot, ka prasību neatzīst pilnībā, jo /pers. C/ ir labprātīgi palielinājis maksājamo uzturlīdzekļu apmēru, un jau no 2015.gada maksā meitai uzturlīdzekļus 108 EUR. Prasītājas apgalvojums, ka atbildētājs nesniedz nekādu materiālo palīdzību meitas uzturam, ir klaji nepatiess.

Uzturlīdzekļu apmērs 108 EUR konkrētajā gadījumā ir atbilstošs pušu materiālajam stāvoklim un bērna vajadzībām, tādēļ prasība ir noraidāma, jo uzturlīdzekļi šādā apmērā tika maksāti arī pirms prasības celšanas. Tā kā prasītājas civilās tiesības pirms prasības celšanas netika aizskartas (Civilprocesa likuma 1.pants), viņas vēršanās tiesā nav pamatota.

/pers. C/ vēl ir citā laulībā /datums/dzimusi meita /pers. G/. Arī šīs meitas uzturam ir nepieciešams sniegt uzturu. Tā kā meitas/pers.G/ ikdienas aizgādību īsteno māte, viņi ir vienojušies par uzturlīdzekļiem, un /pers. C/ katru mēnesi otras meitas uzturam maksā uzturlīdzekļus 100 EUR. Atbildētāja rūpes par otu bērnu būtiski ietekmē viņa mantisko stāvokli, un saskaņā ar tiesu praksi šis apstāklis ir jāņem vērā, nosakot uzturlīdzekļu apmēru. Atbildētāja ienākumi pēc nodokļu nomaksas ir 292,91 EUR. Ievērojot viņa pienākumu uzturēt divus bērnus, maksāt vairāk kā minimālo uzturlīdzekļu apmēru meitai /pers.D/ nav materiāli iespējams.

Prasītājas norādītie mēnesī nepieciešamie izdevumi bērnam ir palielināti pilnīgi visās pozīcijās, tādēļ tiek apstrīdēti. Prasītājas pievienotie izdevumu čeki bērnam neapstiprina prasības pieteikumā norādītos izdevumus.

Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja pēc prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un lūdza piedzīt no atbildētāja prasītājas labā uzturlīdzekļus bērna uzturam 200 EUR; papildus paskaidroja, ka ar spriedumu noteiktos maksājumus atbildētājs veica neregulāri, bija izveidojies uzturlīdzekļu parāds, atbildētāja veiktie maksājumi tika ieskaitīti uzturlīdzekļu parādā, tādēļ neuzskata, ka atbildētājs ir palielinājis uzturlīdzekļu apmēru. Uzskata, ka otra bērna esamība nedrīkst pasliktināt pirmā bērna mantisko stāvokli. Atbildētājs apzināti ir samazinājis savu darba algu, jo zināja par prasības celšanu. Atbildētāja ienākumi ir ievērojami lielāki, tādēļ ir spējīgs maksāt pieprasītos 200 EUR mēnesī. Bērna vajadzībām tērē vidēji 400 EUR mēnesī, kā norādīts aprēķinā.

Atbildētāja pārstāve prasību neatzina, uzturēja rakstveida paskaidrojumos norādītos apstākļus, papildus paskaidroja, ka atbildētājs savu pienākumu uzturēt bērnu atzīst un pilda minimālajā apmērā. Nav strīda par to, ka bērnam var tērēt daudz līdzekļu, bet jāņem vērā atbildētāja ienākumi, otra bērna atrašanās apgādībā. Atbildētājs katru mēnesi prasītājas kontā ieskaita 108 EUR. Darba alga atbildētājam ir samazinājusies, agrāk darba vieta bija Rīgā, tagad Daugavpilī. Prasītājas mantiskais stāvoklis ir labāks, jo viņa spēj bērna uzturēšanai tērēt 200 EUR, norādītie tēriņi liecina, ka prasītājai ir finansiālas iespējas. Prasību lūdza noraidīt.

Motīvu daļa

Uzklausījusi prasītājas un atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta trešo daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, tas ir, ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu, izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanu, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums

gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Dzimšanas apliecības kopija (lietas 5.lapa) apstiprina, ka /datums/dzimušās /pers. D/ vecāki ir /pers. C/ un /pers. B/. Pēc laulības noslēgšanas prasītājas uzvārds ir /uzvārds/ (lietas 6.lapa).

Ar dzīvesvietas deklarēšanas izziņām (lietas 9.-10.lapa) un prasītājas paskaidrojumu ir pierādīts, ka nepilngadīgais bērns dzīvo kopā ar māti /pers. B/. Pusēm nav strīda, ka bērns dzīvo kopā ar prasītāju, un ka atbildētājam ir pienākums uzturēt bērnu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta ceturto daļu, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Ar Daugavpils tiesas 2007.gada 10.maija spriedumu lietā Nr.C12135807 (lietas 7.-8.lapa) no /pers. C//pers. E/labā tika piedzīti uzturlīdzekļi bērnam /pers. D/ 60 Ls (jeb 85,37 EUR) ik mēnesi, sākot no 2007.gada 5.marta līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumu Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros no 2015.gada 1.janvāra ir 360 *euro*. Līdz ar to uzturlīdzekļu minimālais apmērs bērnam vecumā pēc 7 gadu vecuma ir 108 EUR mēnesī.

Ar tiesas spriedumu piedzītā summa ir mazāka par valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, tādēļ prasītāja ir tiesīga prasīt maksājumu apmēra grozīšanu.

Prasītāja lūdza palielināt uzturlīdzekļu summu, jo palielinājās izdevumi bērna vajadzībām.

Lai noteiktu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, ir jānoskaidro pušu pašreizējais mantiskais stāvoklis, spējas uzturēt bērnu un bērna vajadzībām nepieciešamo līdzekļu apmērs.

Atbilstoši Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 21.maija izziņai (lietas 11.-12.lapa) prasītājas ienākumi par laiku no 2014.gada 1.novembra līdz 2015.gada 31.maijam bija 3368,59 EUR un ģimenes valsts pabalsts 11,38 EUR ik mēnesi. Tiesnese secina, ka prasītājas vidējie ienākumi ir 673,72 EUR mēnesī. No minētas izziņas un darba devēja izziņas (lietas 53.lapa) izriet, ka darba tiesiskās attiecības prasītājai ir izbeigtas ar 2015.gada 31.martu. No paskaidrojuma tiesas sēdē izriet, ka prasītāja ir reģistrējusies kā bezdarbniece.

Valsts ieņēmumu dienests 2015.gada 23.jūlijā sniedza informāciju (lietas 46.lapa), ka atbildētāja ienākumi 2014.gadā bija 10385,12 EUR, 2015.gadā – 3668,75 EUR. Atbilstoši Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 23.jūlija izziņām (lietas 48.-50.lapa) atbildētāja ienākumi par laiku no 2014.gada 1.decembra līdz 2015.gada 310.jūnijam bija 4636,56 EUR. Tiesa secina, ka atbildētāja vidējā darba alga mēnesī 2015.gadā bija 611,46 EUR. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 23.jūlija izziņā un darba devēja izziņā (lietas 30.lapa) norādīts, ka atbildētāja darba samaksa 2015.gada aprīlī, maijā un jūnijā bija 400 EUR mēnesī.

Atbilstoši zemesgrāmatas nodalījuma izdrukai (lietas 36.lapa) atbildētājam pieder nekustamais īpašums Strādnieku ielā [..] Daugavpilī, kas ir atbildētāja dzīves vieta. No CSDD informācijas (lietas 38.lapa) izriet, ka atbildētājam pieder transportlīdzeklis „Latrus Lat4". Tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka no minētajiem īpašumiem atbildētājs gūst peļņu.

Prasītāja un atbildētājs dzīvo atsevišķos dzīvokļos, tādēļ katram ir maksājumi par komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja paskaidrojums un dzimšanas apliecības kopija (lietas 31.lapa) apstiprina, ka atbildētājam ir vēl viens bērns, dzimis /datums/.

Augstākās tiesas Senāts 2010.gada 13.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-99 norādīja, ka, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, tiesai ir jāņem vērā uzturlīdzekļu maksātāja materiālā palīdzība citiem viņa bērniem, jo tas ietekmē uzturlīdzekļu maksātāja mantisko stāvokli (Civillikuma 179.pants).

Tādejādi atbilstoši Civillikuma 179.pantam atbildētājam ir pienākums sniegt uzturu visiem saviem nepilngadīgajiem bērniem vismaz minimālajā apmērā.

Tiesa uzskata, ka bērna uzturēšanas pienākums gulstas uz abiem vecākiem un uzturlīdzekļu apmēru nosaka samērā ar vecāku reālo mantas stāvokli un spējām uzturēt bērnu.

Nepilngadīgais bērns mācās 9.klasē (lietas 14.lapa). Prasītāja prasības pieteikumā norādīja, ka izdevumi bērnam mēnesī vidēji ir 400 EUR (lietas 4.lapa): ikmēneša izdevumi par dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem 80 EUR, pārtikai 200 EUR līdz 270 EUR (9 EUR dienā), apģērbam 100 EUR līdz 150 EUR, medikamentiem 20 EUR līdz 45 EUR, transporta izdevumi 10 EUR līdz 20 EUR, privātskolotāju apmaksai 72 EUR līdz 80 EUR, higiēnas precēm un frizētavai 20 EUR līdz 30 EUR, ekskursijām, kino un baseinam 20 EUR līdz 30 EUR, nākotnes uzkrājumiem 30 EUR.

Atbildētāja pārstāve nepiekrita izdevumu apmēram, uzskatot tos par pārmērīgiem.

Prasītāja iesniedza čekus par pārtikas preču, ikdienas lietu iegādi, ekskursijām, izklaides pasākumiem, ārsta apmeklējumiem un citiem izdevumiem (lietas 13.-25., 68.-72., 75.-81.lapa), kas netika precizēti ar atsevišķu izdevumu aprēķinu, tādēļ tiesa šos maksājumus neanalizē.

Tiesa uzskata, ka prasītājas minētie izdevumi: ēdiens, mājoklis, izglītība, higiēnas preces, apģērbs, apavi, veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi par bērna daļu atbilst bērna pašreizējām vajadzībām, šādu izdevumu nepieciešamība ir vispārzināma, tie var mainīties atkarībā no gadalaika un citiem apstākļiem, to nepieciešamību nav pamata apšaubīt.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedumā lietā Nr.SKC-863/2011 ir norādīts, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu pēc tā prasījuma rakstura nav iespējams precīzi, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, noteikt konstantu piedzenamo uzturlīdzekļu apjomu (medicīniskie izdevumi atšķiras atkarībā no tā, vai bērns slimo; izdevumi par mājokli atšķiras ziemas un vasaras mēnešos u.t.t.). Līdz ar to izdevumu pozīcijās, kuras ir mainīgas, tiesa var noteikt atlīdzību pēc sava taisnīga ieskata, kas pamatots uz visu apstākļu apsvērumu.

Tiesa uzskata, ka bērna vajadzībām vidēji mēnesī tiek tērēti apmēram 250-350 EUR mēnesī.

Izvērtējot visus apstākļus, ievērojot bērna vecumu un intereses, pušu mantisko stāvokli un spējas uzturēt bērnu, tiesa secina, ka prasība par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu ir apmierināma daļēji, un no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami uzturlīdzekļi bērnam 120 EUR ik mēnesi. Tiesas ieskatā, šāds uzturlīdzekļu apmērs ir samērojams ar atbildētāja patreizējām finansiālajām iespējām, iesniegtajiem pierādījumiem un pušu bērna vajadzībām. Tiesa uzskata, ka atbildētāja mantiskais stāvoklis nav tāds, ka atbildētājs būtu spējīgs maksāt 200 EUR mēnesī. Uzlabojoties atbildētāja mantiskajam stāvoklim, puses ir tiesīgas vienoties par lielāku uzturlīdzekļu apmēru. Ja puses nevar vienoties, prasītāja ir tiesīga celt prasību par uzturlīdzekļu summas palielināšanu.

Prasītāja lūdza palielināt uzturlīdzekļu apmēru no prasības iesniegšanas dienas.

Atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka atbildētājs labprātīgi maksā uzturlīdzekļus minimālajā apmērā. Iesniegtās konta izdrukas (lietas 28.-29.,

63.lapa) apstiprina atbildētāja veiktos uzturlīdzekļu maksājumus par laiku no 2015.gada 1.janvāra līdz 13.jūlijam: janvārī 90 EUR, pārējos mēnešos pa 108 EUR ik mēnesi.

Zvērinātas tiesu izpildītājas V.Nikolajevas 2015.gada 10.maija izziņā (lietas 55.lapa) norādīts, ka sakarā ar uzturlīdzekļu parādu, kas izveidojies pēc 2007.gada 10.maija sprieduma, atbildētāja veiktie maksājumi 108 EUR tika ieskaitīti ikmēneša uzturlīdzekļos 85,37 EUR un pārējā daļa ieskaitīta parāda dzēšanai. Parāds tika dzēsts uz 2015.gada 31.martu pēc martā veiktajiem maksājumiem, aprīlī samaksāts 73,34 EUR.

Tiesa secina, ka atbildētājs uzturlīdzekļu apmēru palielināja, tomēr maksājumi daļēji tika novirzīti parāda dzēšanai, lai gan bērna interesēs ir ik mēnesi regulāri saņemt pienākošos uzturlīdzekļus.

Nepieciešamība nodrošināt bērnam uzturlīdzekļus pienācīgā apmērā bija par pamatu, lai prasītāja vērstos tiesā ar prasību par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu. Prasības pieteikuma izskatīšanas laiks tiesā nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt bērna intereses saņemt pienācīgu uzturu. Ņemot vērā šo apstākli, tiesa uzskata, ka palielinātais uzturlīdzekļu apmērs maksājams ar brīdi, kad prasības pieteikums par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu iesniegts tiesā, uz ko jau Augstākās tiesas Senāts norādījis 2008.gada 1.oktobra spriedumā lietā SPC-70.

Šādos apstākļos uzturlīdzekļu apmērs ir jāpalielina, sākot no 2015.gada 11.jūnija un turpinot līdz bērna pilngadībai vai līdz pušu materiālā stāvokļa izmaiņām, ieskaitot piedzītajos uzturlīdzekļos atbildētāja maksājumus, kas veikti pēc 2015.gada 11.jūnija.

Vienlaikus no 2015.gada 11.jūnija nepieciešams atsaukt izpildu rakstu par uzturlīdzekļu piedziņu no atbildētāja prasītājas labā meitas /pers. D/ uzturam, kas tika izsniegts, pamatojoties uz Daugavpils tiesas 2007.gada 10.maija spriedumu lietā Nr.C12135807.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo daļu no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesāšanās izdevumi 8,54 EUR sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – par izziņas saņemšanu (lietas 74.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Nosakot valsts nodevas apmēru, kura ir piedzenama no atbildētāja valsts labā, tiesa vadās no Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 6.punkta, ka prasības summa prasībā par maksājumu palielināšanu ir summa, par kādu palielina maksājumus, bet ne vairāk kā par vienu gadu (120-85,37=34,63x12 mēneši=415,56 EUR).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu par šādu prasījumu maksājama valsts nodeva 71,14 EUR (15%x415,56= 62,33, tātad 71,14 EUR).

Izziņa par tiesas izdevumiem (lietas 2.lapa) apstiprina, ka izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu ir 3,75 EUR.

Tādejādi no atbildētāja valsts labā ir piedzenama valsts nodeva 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,75 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu tiesa nosaka atbildētājam termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu – 10 (desmit) dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu pēc lietas dalībnieka lūguma tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties izpildāmi spriedumi par līdzekļu piedziņu bērna uzturēšanai.

Tiesa uzskata, ka nav nepieciešams noteikt sprieduma nekavējošu izpildi daļā par uzturlīdzekļu palielināšanu un šis lūgums ir noraidāms, jo līdz šīs sprieduma spēkā stāšanās dienai prasītāja saņems uzturlīdzekļus atbilstoši iepriekšējam tiesas spriedumam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193.-195., 204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/ prasību par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus bērnam /pers. D/, personas kods /personas kods/, dzimušai /datums/, 120 EUR (viens simts divdesmit *euro*) ik mēnesi, sākot no 2015.gada 11.jūnija un turpinot līdz bērna pilngadībai vai līdz pušu materiālā stāvokļa izmaiņām. Ieskaitīt piedzītajos uzturlīdzekļos /pers. C/ uzturlīdzekļu maksājumus, kas veikti pēc 2015.gada 11.jūnija.

No 2015.gada 11.jūnija atsaukt izpildu rakstu par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. B/ (/uzvārds/), personas kods /personas kods/, labā bērnam /pers. D/, personas kods /personas kods/, kas izsniegts, pamatojoties uz Daugavpils tiesas 2007.gada 10.maija spriedumu lietā Nr.C12135807.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā tiesas izdevumus 8,54 EUR (astoņi *euro* 54 *centi*).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 71,14 EUR (septiņdesmit viens *euro* 14 *centi*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,75 EUR (trīs *euro* 75 *centi*).

Noraidīt lūgumu par uzturlīdzekļu piedziņas nekavējošu izpildi.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu – 10 (desmit) dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesai 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 4.decembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Daugavpils tiesā.

Tiesnese I.Šteine